

og altsaa dermed under Indenrigsministeriet, og hvis vi endvidere f. Eks. faar en anden Ordning af Afregningsopgørelserne o. s. v., er det meget sandsynligt, at der kan spares ikke faa Folk i Styrelsen i det hele. Hvis det saa skulde vise sig, at der blev en Mand for lidt i Generaldirektoratet, og der samtidig var en for meget et andet Sted, kunde man ansætte ham under Generaldirektoratet og altsaa derved faa det nødvendige Personale. Opretter vi nu det foreslaaede Embede, er vi sikre paa, at vi beholder det. Har man en Gang en Embedsmand, skal han have et Arbejde, og det vil ogsaa nok vise sig at blive Tilfældet her. Mindretallet er imidlertid villigt til at bidrage til at raade Bod paa den øjeblikkelige Nødstilstand, og vi foreslaar derfor, at Arbejdet deles, og at der udskilles et nyt Kontor, som man kan lade bestyre af den Mand, der ogsaa vilde faa Afgørelsen efter det foreliggende Lovforslag, enten man saa vil konstituere ham som Kontorchef eller, som vi har udtrykt det, lade en honorarlønnet Fuldmægtig bestyre det. For saa vidt vil vi altsaa ikke gøre Ophævelser. Det, som for os er Hovedsagen, er, at vi ikke paa det nuværende Tidspunkt opretter et nyt højtlønnet Embede, inden vi ser, hvorvidt der ved en mulig Omordning er Brug for vedkommende Embedsmand.

Ingen vil kunne paastaa, at den paa-tænkte Forandring i nogen væsentlig Grad vil bidrage til at gøre Forholdene bedre i Generaldirektoratet, end de er. Thi naar man ser rigtig efter, hvad der skal ske ved det foreliggende Lovforslag, er det kun det ene, at et Kontor faar en Assistent mere, ellers beholdes det samme Mandskab, blot med den Forandring, at en Fuldmægtig bliver Kontorchef og en Assistent bliver Fuldmægtig. Og vi kan sige os selv, at naar Arbejdet er i den Grad overvældende, som det er, vil den Hjælp, Administrationen faar derved, ikke i mindst mulige Maade kunne raade Bod paa de Mangler, der foreligger. Men jeg gentager, at Mindretallet er som alle andre paa det rene med, at Arbejdet i Postvæsenets Centraladministration er overvældende, vi ønsker, at der snarest muligt kan træffes en Ordning, som kan lette Generaldirektoratet for en Del af Arbejdet, og indtil det kan ske, mener vi, det skal være en midlertidig Ordning, der indrettes enten ved, at en konstitueret Kontorchef leder et nyt Kontor, eller ved, at en honorarlønnet Fuldmægtig gør det. Saa er der intet fore-

grebet med Hensyn til den fremtidige Ordning, og Sagerne vil efter vor Mening kunne faa akkurat den samme Behandling, som de vilde kunne faa i Henhold til Lovforslaget. Derfor kan Mindretallet ikke anbefale Lovforslagets Vedtagelse, men vil, naar Sagen kommer til tredje Behandling, anbefale Tinget at stemme imod Lovforslaget i Forventning om, at vi snarest muligt kan komme til en grundig Overvejelse af de herhen hørende Forhold og til en tidssvarende Ordning, som kan muliggøre, at Arbejdet ogsaa i Generaldirektoratet kan blive udført paa en fuldt ud betryggende og grundig Maade, hvad det umuligt kan under de nuværende Forhold og heller ikke vil kunne blive, naar det foreliggende Lovforslag bliver vedtaget.

Ivar Børendsen: De Foredrag, som det høje Ting har hørt fra Flertallets og Mindretallets Ordførere, vil have givet Indtrykket af, at der ikke ligger nogen meget dybtgaaende Uenighed bagved det sjældne Tilfælde, at Lønningsudvalget har delt sig i et Flertal og et Mindretal. Jeg vilde have ønsket, at Betænkningen havde kunnet udtrykke endnu stærkere, at Uenigheden med Hensyn til, hvordan vi ser paa Forholdene i Generalpostdirektoratet, som de er nu, og som de bør være i Fremtiden, er særdeles ringe. Allerede under det Samraad, vi havde den Ære at have med den højtærede Indenrigsminister, blev det hele Udvalget, saa vidt jeg kunde skønne, aldeles klart, at der i Generalpostdirektoratet i Øjeblikket foreligger en Nødstilstand, en Nødstilstand, som beror paa hele det System, hvorefter Postvæsenets Administration er ordnet, og paa den anden Side tror jeg ikke, der var Uenighed indenfor Udvalget med Hensyn til Ønskeligheden af at ændre dette System. Baade i Jernbaneetaten og Toldetaten er der jo en Luftning henimod Fornyelse. Fornyelsen er i Gang; den er ikke i Galop, kun i Gang, i langsom Gang, men den er dog i Gang. Fra mange Sider indenfor Postvæsenet og dets Administration næres det Ønske, at den nye Ordning, der maatte komme for Postvæsenet, ogsaa der vil vise sig derigennem, at der lægges mere Ansvar og dermed ogsaa mere Myndighed over til de praktisk virkende, og at det bliver færre Arter af Sager og færre Sager, der trækkes ind til den centrale Ledelse. I saa Henseende er der altsaa fuldstændig Enighed mellem Flertal og Mindretal i Udvalget.